

УДК 343.102

DOI: 10.31733/2078-3566-2021-1-265-271

**Аліна
ГАРКУША**®
кандидат
юридичних наук,
доцент

**Євгенія
ПЕТРИЧЕНКО**®
викладач

(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ ДІЗНАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Комплексно досліджено регламентацію повноважень суб'єктів кримінального процесу, які здійснюють дізнання. У роботі розглядаються висловлені в науковій літературі підходи щодо розуміння їх сутності та місця в системі суб'єктів кримінального провадження. Розглянуто питання, пов'язане із способом визначення провадження суб'єктів уповноважених здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків. Авторами розкрито особливості реалізації повноважень дізнавача та працівників поліції інших підрозділів органів Національної поліції України, які уповноважені здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків.

Ключові слова: суб'єкти дізнання, кримінальний проступок, досудове розслідування, дізнавач, повноваження.

Постановка проблеми. Здійснення досудового розслідування у кримінальне провадження реалізується виключно за рахунок уповноважених на те суб'єктів. Саме тому лише чітка та послідовна регламентація процесуальних можливостей усіх суб'єктів кримінального провадження дозволить повністю забезпечити виконання основних завдань кримінального провадження, що зазначені в ст. 2 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) [1], а також забезпечити законне та неупереджене здійснення владних повноважень із цілковитим дотриманням положень Конституції України, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та кримінального процесуального законодавства України. В КПК України ніби то передбачено повноваження дізнавача, але недосконалість кодифікації повноважень дізнавача викликає більше запитань, а ніж відповідей.

У свою чергу це стосується суб'єктів, які реалізують кримінальне переслідування, зважаючи на цільову спрямованість кримінального переслідування та можливість застосування обмеження прав людини при його здійсненні, яке має бути законним та відповідати критерію пропорційності.

Динаміка чинного кримінального процесуального законодавства демонструє відсутність системності у тих змінах та доповненнях, що регламентують кримінальну процесуальну компетенцію та кримінальний процесуальний статус суб'єктів кримінального переслідування. нами здійснено спроба сформулювати пропозиції щодо удосконалення регламентації їх процесуального статусу.

Саме із запровадженням останніх змін в чинному кримінальному процесуальному

© Гаркуша А. Г., 2021
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-3299-8405>
alinagarkusha@i.ua

© Петриченко Є. І.
alinagarkusha@i.ua

законодавстві України, які викликали багато питань щодо процесуального статусу дізнавача та регламентація його повноважень, і спонукали нас на написання даної статті.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Дослідженням та вивченням проблемного питання, пов'язаного з регламентацією повноважень щодо здійснення дізнання у кримінальному процесі, займалися науковці, зокрема: Т. В. Авер'янова, С. Ф. Бичкова, А. І. Вінберг, В. Г. Гончаренко, Ю. Г. Коруховий, Н. І. Клименко, Н. Т. Малаховська, О. Р. Росинська, О. Р. Шляхов та ін.

Останніми науковими працями, які висвітлюють питання регламентації повноважень суб'єктів, що здійснюють досудове розслідування кримінальних проступків є Н.І. Бровко, С.І. Сімакова (Інститут кримінальних проступків як механізм спрощеного порядку досудового розслідування, 2020), В.В. Черней, С.С. Чернявський (Запровадження інституту кримінальних проступків у контексті реформування системи досудового розслідування в Україні, 2019), О. Аулін (Інститут кримінальних проступків в Україні, 2020).

Метою статті є комплексне дослідження регламентацій повноважень дізнавача, як суб'єкта кримінального провадження, визначення понять, пов'язаних з функціонуванням інституту дізнання, ознайомлення з порядком проведення досудового розслідування кримінальних проступків у формі дізнання.

Виклад основного матеріалу. З 1 липня 2020 року набув чинності Закон України (далі – ЗУ) «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» від 22 листопада 2018 року № 2617-VIII, у зв'язку з чим у національне кримінальне та кримінально-процесуальне законодавство було введено інститут кримінальних проступків та інститут дізнання, аспекти розвитку та функціонування якого ми розглянемо у даній статті [2].

КПК України визначено, що завданням будь-якого кримінального провадження є: «захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура» [1]. З вищезазначеного випливає, що головною метою розслідування будь-якого кримінального провадження є встановлення фактичних даних та притягнення винних до юридичної відповідальності.

У свою чергу досудове розслідування є стадією кримінального провадження, яка починається з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань та закінчується у визначений законодавством спосіб. Формами закінчення стадії досудового розслідування можуть бути: закриття кримінального провадження, звернення до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування заходів медичного або виховного характеру, клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності.

Також кримінальним процесуальним законодавством визначено дві форми досудового розслідування кримінальних правопорушень: досудове слідство та дізнання. Досудове слідство передбачає розслідування злочинів, а дізнання – кримінальних проступків [1].

Зокрема, під час розслідування кримінального провадження, задля виконання поставлених перед ним завдань, виникає необхідність участі у ньому спеціально уповноважених суб'єктів, а саме: слідчого та дізнавача. Обидва суб'єкти наділені певними повноваженнями, що дають їм змогу проводити досудове розслідування, але в їх роботі існує суттєва відмінність, що стосується видів кримінальних правопорушень, які підпадають під їх підслідність.

Так, відповідно до п.17 ч.1 ст.3 КПК України: «слідчий – службова особа органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу Державного бюро розслідувань, Головного підрозділу детективів, підрозділу детективів, відділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України, уповноважена в межах компетенції, передбаченої КПК України, здійснювати досудове розслідування кримінальних правопорушень» [1]. З огляду на вище зазначене, доцільним є виділити основні ознаки поняття слідчого.

Отже, до них належать:

- слідчий є службовою особою визначених у КПК України органів та підрозділів правоохоронних установ (тобто, слідчим може бути виключно службова особа, поняття якої розкрито у ст.18 КК України, а також така особа, що є працівником перелічених у п.17 ч.1 ст.3 КПК України органів та підрозділів, на які покладено функції щодо забезпечення виконання та дотримання вимог національного законодавства);

- слідчий уповноважений на здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень (це означає, що слідчий наділений повноваженнями, які надають йому змогу проводити досудове розслідування у кримінальних провадженнях);

- компетенція слідчого визначена у КПК України (тобто, вся необхідна для здійснення досудового слідства сукупність повноважень, прав, обов'язків і завдань слідчого визначена у Кримінальному процесуальному законі України).

У п. 4 ч.1 ст.3 КПК України зазначено: «дівання – це форма досудового розслідування, в якій здійснюється розслідування кримінальних проступків» [1]. Інститут дівання має певні специфічні ознаки та відмінний від досудового слідства, законодавчо закріплений процесуальний порядок. Також, він має особливих суб'єктів, що реалізують завдання вищезгаданого інституту.

Вважаємо за необхідне розглянути наступного учасника кримінального провадження, що відіграє ключову роль під час розслідування кримінальних проступків, а саме дівача. Відповідно до п.4-1 ч.1 ст. 3 КПК України, «дівач – службова особа підрозділу дівання органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу Державного бюро розслідувань, у випадках, установлених КПК України, уповноважена особа іншого підрозділу зазначених органів, які уповноважені в межах компетенції, передбаченої КПК України, здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків» [1]. Тобто, відповідно до чинної редакції КПК України, дівач – це особливий суб'єкт кримінального провадження, на якого законодавцем покладені повноваження щодо здійснення досудового розслідування кримінальних проступків у формі дівання.

Ознаками поняття «дівач», що викладене у п.4-1 ч.1 ст.3 КПК України, є:

- це службова особа визначених у Кримінальному процесуальному законі правоохоронних органів та підрозділів України (це в котрий раз підтверджує, що дівачем може бути виключно службова особа, яка входить до переліку осіб, що встановлений національним законодавством);

- компетенція дівача встановлена у КПК України (тобто, увесь набір необхідних складових елементів компетенції дівача визначений у Кримінальному процесуальному законі України);

- дівач уповноважений на здійснення досудового розслідування кримінальних проступків.

Слід зазначити, що нові зміни докорінно змінили визначення кримінального правопорушення. Так, відповідно до ч.2 ст.12 КК України «кримінальним проступком є передбачене цим Кодексом діяння (дія чи бездіяльність), за вчинення якого передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або інше покарання, не пов'язане з позбавленням волі» [3]. У зв'язку з цим із 1 липня 2020 року почала діяти нова класифікація кримінальних правопорушень. Нині вони поділяються на: кримінальні проступки, нетяжкі злочини, тяжкі та особливо тяжкі злочини. Варто зазначити, що поняття злочинів середньої тяжкості було виключено, а ті злочини, які раніше так класифікувалися зараз вважаються нетяжкими. З огляду на це, на сьогоднішній день, на слідчого покладається обов'язок щодо розслідування кримінальних правопорушень, які відповідно до нової класифікації є нетяжкими, тяжкими та особливо тяжкими злочинами.

Водночас до компетенції дівача, відповідно до останньої редакції КК України та КПК України, належить обов'язок розслідування кримінальних проступків. необхідно зазначити, що правову основу діяльності підрозділів дівання становить не тільки Конституція України, Кримінальний кодекс України, Кримінальний процесуальний кодекс України, Закон України «Про Національну поліцію», а й Наказ МВС України «Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дівання органів Національної поліції України» № 405 від 20.05.2020 року, який містить основні принципи організації діяльності підрозділів дівання, що існують в органах Національної поліції України.

Так, у п. 2 Розділу V цього Положення зазначено, що: «під час досудового розслідування кримінальних проступків дівач самостійно приймає процесуальні рішен-

ня, крім випадків, коли закон передбачає прийняття (ухвалення) рішення слідчого судді, суду чи згоду прокурора, і є відповідальним за законне та своєчасне виконання цих рішень» [4].

Зазначений пункт підтверджує процесуальну самостійність дізнавача щодо прийняття необхідних рішень під час досудового розслідування кримінальних проступків. Також, на дізнавача покладається певний обов'язок стосовно законності та своєчасності виконання прийнятих ним процесуальних рішень, або тих, які увалені слідчим суддею, судом, або згода на прийняття яких надана прокурором.

Утім, відповідно до наказу Національної поліції України №142 від 04.12.2015 року «Про затвердження Переліку посад молодшого та середнього складу поліції і відповідних їм граничних спеціальних звань», встановили там виключно посади «інспектор» та «старший інспектор», які нині використовуються під час зазначення посад осіб, уповноважених на здійснення дізнання у провадженні кримінальні проступки [5].

Окрім цього, на офіційному веб-сайті Національної поліції України, в системі відбору кадрів, серед загального переліку відкритих вакансій зазначено такі посади: «інспектор», «інспектор підрозділу дізнання» та «старший інспектор», що в черговий раз підтверджує про відсутність у відомчих нормативно-правових актах такої посади, як – «дізнавач» [6].

Водночас у п.4-1 ч.1 ст.3 та у ст.40-1 КПК України, а також у п.1 Розділу V Наказу МВС України «Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України» № 405 від 20.05.2020 року, зазначено, що суб'єктом здійснення дізнання є саме дізнавач.

В цьому разі вважаємо, що проведення будь-яких слідчих (розшукових) дій та прийняття процесуальних рішень «інспектором» або «старшим інспектором», слід тлумачити як вчинення таких дій неуповноваженою особою, тобто особою, яка не має на це права. В результаті цього, докази зібрані такою особою є недопустимими та у подальшому викликають наслідок у вигляді ухвалення судами відповідних рішень, тим самим не виконуючи завдання кримінального провадження в цілому.

У свою чергу вважаємо, що вектор функціональної спрямованості діяльності дізнавача у кримінальному провадженні визначається функціями та завданнями, поставленими перед підрозділами дізнання. Національне законодавство містить систему нормативно-правових актів, які забезпечують неухильне виконання підрозділами дізнання та їх посадовими особами своїх функцій [7].

У рамках даного дослідження було проведено анкетування співробітників Національної поліції України, що уповноважені здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків, за результатами якого 82,1% опитуваних стверджували, що стикалися із проблемними аспектами, пов'язаними з неможливістю реалізації своїх повноважень дізнавачами, у зв'язку з невідповідністю назви їх посади [8].

На нашу думку, з метою усунення цієї прогалини, існує необхідність внесення деяких змін до відомчих нормативно-правових актів Міністерства внутрішніх справ України, а саме до наказу Національної поліції України №142 від 04.12.2015 року «Про затвердження Переліку посад молодшого та середнього складу поліції і відповідних їм граничних спеціальних звань». Пропонуємо доповнити перелік такими посадами як: «дізнавач» та «старший дізнавач». Зокрема, ця пропозиція була підтримана 85,7% респондентів, що брали участь в анкетуванні працівників Національної поліції та визначення думки з приводу окремих проблемних аспектів регламентації повноважень щодо здійснення дізнання у кримінальному процесі та функціонування органу дізнання у чинному КПК України.

Так, розглядаючи функціональну спрямованість дізнавача під час розслідування кримінального провадження, необхідним є з'ясування ролі керівника органу дізнання. Повноваження керівника органу дізнання є досить широкими і дозволяють йому здійснювати низку функцій.

1. Організаційну. Дана функція полягає у тому, що керівник органу дізнання наділений повноваженнями щодо організації роботи підрозділу дізнання. Наприклад, у відповідності до п.1 ч.2 ст.39-1 КПК України: «Керівник органу дізнання уповноважений визначати дізнавача, який здійснюватиме дізнання, а у випадках здійснення дізнання групою дізнавачів – визначати старшого цієї групи, який керуватиме діями інших дізнавачів» [1]. Також, згідно з п.4 Розділу IV Наказу Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України» від 20.05.2020 року № 405 керівник органу дізнання: «ор-

ганізовує та забезпечує постійний моніторинг стану оперативної обстановки на території обслуговування й реагування на її зміни», «забезпечує чергування дізнавачів у складі слідчо-оперативних груп для їх виїзду на місце події за заявами і повідомленнями про кримінальні проступки» та здійснює інші повноваження, з метою організації робочого процесу [4].

2. Розпорядчу, тобто керівник органу дізнання наділений обов'язками щодо керівництва трудовим колективом та раціональним розподіленням завдань, котрі ставляться перед працівниками підрозділу дізнання. Ця функція передбачає, що керівник органу дізнання має право: «відсторонювати дізнавача від проведення дізнання за ініціативою прокурора або з власної ініціативи та призначати іншого дізнавача за наявності підстав, передбачених КПК України, для його відводу (самовідводу) або неефективного дізнання» (п.2 ч.2 ст.39-1 КПК України) [1], «керує діяльністю відділу (сектору) дізнання територіального підрозділу поліції та є відповідальним за виконання покладених на нього завдань, додержання дізнавачами вимог законодавства України» тощо (п.4 Розділу IV Наказу МВС України «Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України» № 405 від 20.05.2020 року) [4]. Виконуючи дану функцію керівник органу дізнання може скласти ряд розпорядчих документів, до яких належать накази та розпорядження.

3. Контролюючи. З цього випливає, що керівник органу дізнання є уповноваженим щодо здійснення контролю за діяльністю працівників підрозділу дізнання. Відповідно до п.3 ч.2 ст.39-1 КПК України він може: «ознайомлюватися з матеріалами дізнання, давати дізнавачу письмові вказівки, що не суперечать рішенням та вказівкам прокурора», а згідно з п.4 ч.2 ст.39-1 КПК України: «вживати заходів для усунення порушень вимог законодавства у разі їх допущення дізнавачем» [1].

Важливим є той факт, що у п.7-1 ч.1 ст.3 та ст.39-1 КПК України, у Розділі IV Наказу МВС України «Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України» від 20.05.2020 року № 405 та в підпункті 3 п. 3 ЗУ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень від 22.11.2018 р. № 2617-VIII прямо не вказано, що керівник органу дізнання є уповноваженим на самостійне проведення дізнання у провадженнях про кримінальні проступки.

Проте у підпункті 3 п. 117 Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень»» № 720-IX від 17.06.2020 року зазначено, що керівник органу дізнання уповноважений здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків, користуючись при цьому повноваженнями дізнавача [9]. У зв'язку з цим в деяких ситуаціях можуть постати протиріччя стосовно його компетенції ознайомлюватися з матеріалами дізнання та надавати письмові вказівки дізнавачеві, як це зазначено у п.3 ч.2 ст. 39-1 КПК України.

На нашу думку, для реалізації відомчого контролю щодо діяльності дізнавача керівник органу дізнання обов'язково має бути уповноважений на безпосереднє здійснення дізнання, що повинно бути закріплене у КПК України. Таку необхідність можемо пояснити, провівши аналогію із здійсненням досудового слідства, під час виконання завдань якого керівник органу досудового розслідування має право самостійно проводити досудове розслідування у кримінальному провадженні.

Таким чином, резюмуючи викладений матеріал, ми можемо зробити такі висновки.

По-перше, функціональна спрямованість дізнавача під час досудового розслідування кримінальних проступків визначається завданнями кримінального провадження, функціями підрозділів дізнання та повноваженнями дізнавача. Кожен із цих елементів відіграє важливу роль під час здійснення досудового розслідування кримінальних проваджень у формі дізнання. Це пояснюється існуванням певної закономірної залежності між цими елементами. Наприклад, завдання кримінального провадження є основоположними ідеями з яких впливають функції підрозділів дізнання, а отже, і функції окремих осіб, уповноважених на здійснення досудового розслідування кримінальних проступків. В той же час, функції дізнавачів, визначають їх повноваження, закріплені у КПК України.

По-друге, слід зазначити, що дізнавач – це відносно новий суб'єкт кримінального провадження, поява якого зумовлена введенням в дію інституту кримінальних проступків. Він має певні повноваження, які дають йому змогу проводити досудове розслідування кримінальних проступків у формі дізнання.

По-третє, незважаючи на деякі відмінності в повноваженнях слідчого та дізнавача, існують й подібні риси. До них ми можемо віднести те, що обидва учасники кримінального провадження є службовими особами встановлених КПК України органів та підрозділів, хоча перелік службових осіб, уповноважених на здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень та проступків, значно відрізняється. Так, коло осіб, уповноважених на здійснення досудового слідства, є ширшим від кола осіб, на яких покладено повноваження щодо здійснення дізнання. Також спільною рисою в роботі слідчого та дізнавача є те, що їхня компетенція встановлена КПК України.

Тому на підставі вищезазначеного вважаємо за доцільне внести деякі зміни до національного кримінального процесуального законодавства, а саме: ч. 2 ст. 39-1 КПК України доповнити п. 6 таким чином: «здійснювати дізнання у провадженнях про кримінальні проступки, користуючись при цьому повноваженнями дізнавача», з метою запобігання плутанини та полегшення пошуку необхідної інформації на офіційному веб-сайті Верховної Ради України.

Також, обґрунтовується доцільність внесення корективів до Наказу Національної поліції України №142 від 04.12.2015 року «Про затвердження Переліку посад молодшого та середнього складу поліції і відповідних їм граничних спеціальних звань», а саме його доповнення такими посадами як: «дізнавач» та «старший дізнавач».

Список використаних джерел

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>.
2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень : Закон України від 22.11.2018 р. № 2617-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2617-19#Text>.
3. Кримінальний кодекс України: Закон України від 5 квітня 2001 р. №2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.
4. Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 20.05.2020 р. № 405. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0491-20#Text>.
5. Про затвердження Переліку посад молодшого та середнього складу поліції і відповідних їм граничних спеціальних звань : наказ Національної поліції України від 04.12.2015 року №142. URL: <https://data.gov.ua/dataset/b930ffe5-fca2-4f62-903c-012196e1539d>.
6. Відкриті конкурси на вакансії в Національній поліції України. URL: <https://nabir.np.gov.ua/index.php?recruitment/index>.
7. Гаркуша А.Г., Шишкіна К.О., Визначення вектора функціональної спрямованості діяльності дізнавача у кримінальному провадженні. Актуальні проблеми кримінально-правового, кримінально-процесуального та криміналістичного забезпечення безпеки України та світу: матер. Міжнар. нау.-практ. конф. (27 лист. 2020 р., м. Дніпро). Дніпро : Видавець Біла К. О., 2021. С. 208-210.
8. Гугл форма <https://docs.google.com/forms/d/1MSEbRsRH1SID8iLBE1yYggqrSwx-WwWxt3XnvJQryXc/edit#responses>
9. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» : Закон України від 17.06.2020 року № 720-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/720-20#top>.

Надійшла до редакції 15.03.2021

References

1. Kryminal'nyj procesual'nyj kodeks Ukraïny [Criminal Procedural Code of Ukraine] : Zakon Ukraïny vid 13 kvitnja 2012 r. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> [in Ukr.]
2. Pro vnesennja zmin do deyakyh zakonodavchyh aktiv Ukraïny shhodo sproshhennja dosudovogo rozsliduvannja okremykh kategorij kryminal'nyh pravoporushen' [On amendments to some legislative acts of Ukraine on simplification of the preliminary investigation of certain categories of criminal offenses] : Zakon Ukraïny vid 22.11.2018 r. № 2617-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2617-19#Text>. [in Ukr.]
3. Kryminal'nyj kodeks Ukraïny [Criminal Code of Ukraine] : Zakon Ukraïny vid 5 kvitnja 2001 r. №2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>. [in Ukr.]
4. Pro zatverdzhennja Polozhennja pro organizaciju dijaj'nosti pidrozdiliv diznannja organiv

Nacional'noi' policii' Ukrainy [On approval of the Regulation on the organization of the inquiry units of the National Police Ukraine] : nakaz Ministerstva vnutrishnih sprav Ukrainy vid 20.05.2020 r. № 405. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0491-20#Text>. [in Ukr.]

5. Pro zatverdzhennja Pereliku posad molodshogo ta seredn'ogo skladu policii' i vidpovidnyh i'm granychnyh special'nyh zvan' [On approval of the List of positions of junior and middle structure of police and the corresponding special ranks] : nakaz Nacional'noi' policii' Ukrainy vid 04.12.2015 roku №142. URL: <https://data.gov.ua/dataset/b930ffe5-fca2-4f62-903c-012196e1539d>. [in Ukr.]

6. Vidkryti konkursy na vakansii' v Nacional'nij policii' Ukrainy [Open competitions for vacancies in the National Police of Ukraine]. URL: <https://nabir.np.gov.ua/index.php?recruitment/index>. [in Ukr.]

7. Shyshkina, K. O., Harkusha, A. H. (2021) Vyznachennja vektora funkcional'noi' sprjamovanosti dijial'nosti diznavacha u kryminal'nomu provadzhenni [Determining the vector of functional orientation of the coroner's activity in criminal proceedings]. Aktual'ni problemy kryminal'no-pravovogo, kryminal'no-procesual'nogo ta kryminalistychnogo zabezpechennja bezpeky Ukrainy ta svitu: mater. Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (27 lyst. 2020 r., m. Dnipro). Dnipro : Vydavec' Bila K. O., S. 208-210. [in Ukr.]

8. Guglforma [Google form]. <https://docs.google.com/forms/d/1MSEbRsRH1SID8iLBE1yYggqrSwx-WwWxt3XnvJQryXc/edit#responses>. [in Ukr.]

9. Pro vnesennja zmin do dejakyh zakonodavchyh aktiv Ukrainy u zv'jazku z pryjnjattjam Zakonu Ukrainy «Pro vnesennja zmin do dejakyh zakonodavchyh aktiv Ukrainy shhodo sproshhennja dosudovogo rozsliduvannja okremykh kategorij kryminal'nyh pravoporushen» [On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine Regarding the Adoption of the Law of Ukraine “On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine Concerning Simplification of Pre-trial Investigation of Certain Categories of Criminal Offenses”]: Zakon Ukrainy vid 17.06.2020 roku № 720-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/720-20#top>. [in Ukr.]

SUMMARY

Alina H. Harkusha, Yevheniya I. Petrychenko. Regulation of powers regarding the inquiry in criminal procedure. The article deals with a comprehensive study of the regulation of the powers of the subjects of criminal proceedings who carry out inquiries. The paper considers the approaches expressed in the scientific literature to understand their essence and place in the system of subjects of criminal proceedings. The issue related to the method of determining the proceedings of the subjects authorized to carry out pre-trial investigation of criminal offenses is considered. The authors reveal the peculiarities of the exercise of the powers of the coroner and police officers of other units of the National Police of Ukraine, which are authorized to carry out pre-trial investigation of criminal offenses.

The coroner is a relatively new subject of criminal proceedings, the emergence of which is due to the introduction of the institution of criminal offenses. He has certain powers that allow him to conduct a pre-trial investigation of criminal offenses in the form of an inquiry. The article finds that despite some differences in the powers of the investigator and the coroner, there are similar features. These include the fact that both participants in the criminal proceedings are officials of bodies and units established by the CPC of Ukraine, although the list of officials authorized to conduct pre-trial investigation of criminal offenses and misdemeanors differs significantly. The authors consider it appropriate to make some changes to the national criminal procedure legislation, namely: Part 2 of Art. 39-1 of the CPC of Ukraine to supplement paragraph 6 as follows: "to carry out inquiries in criminal proceedings, using the powers of the investigator", in order to prevent confusion and facilitate the search for the necessary information on the official website of the Verkhovna Rada of Ukraine.

Keywords: subjects of inquiry, criminal offense, pre-trial investigation, coroner, powers.